

Stížnost, podanou do tohoto rozhodnutí obcí Prahou, zamítl nejvyšší správní soud jako *n e o d ů v o d n ě n o u*:

§ 12 stavebního řádu pro Prahu stanoví, že stavební úřad má prve, než na staveništi skutečně počne se stavěti, čáry tříd nebo ulic a niveau »v y t ý č i t i«, a to vždy nejdéle v osmi dnech po tom, kdy za to bylo žádáno. Toto »vytýčení« stavební čáry a niveau podle § 12. stav. ř. je aktem podstatně jiným nežli »ustanovení stavební čáry a niveau« ve smyslu § 14. násl. stav. ř. Kdežto toto »ustanovení« čáry a niveau jest správním aktem, kterým se autoritativně určuje právní posice stavebníkova, jde při »vytýčení« čáry a niveau podle § 12. stav. ř. toliko o opatření ryze faktické, kterým se čára a výše rovinná podle § 14. stav. ř. stanovená a podle § 16. při intimaci onoho aktu v plánu vyznačená také na staveništi samém úředními orgány fixuje. Jsou-li čáry stavební a niveau ve smyslu §§ 14. a násl. již stanoveny, má stavebník na vytýčení jich podle § 12. bezpodmínečný nárok. Stavební úřad nemá tu již o čem rozhodovati, — rozhodovací oprávnění jeho jest konsumováno ustanovením čáry a niveau, — nýbrž je prostě bezvýhradně povinen žádané faktické opatření »vytýčení čáry a niveau« provést. Odepření tohoto opatření není žádným rozhodnutím, které by mohlo alterovati právní posici stavebníkova, nýbrž prostým odepřením faktického úkonu, na jehož provedení má stavebník nárok.

Jestliže úřad nevytýčil stavební čáry a niveau, ocitl se takto v prodlení, a stavebník jest bez dalšího podle § 44. zákona o stavebním ruchu oprávněn vytýčení sám provést, a nemůže v tomto svém oprávnění býti zdržen ani tím, že mu stavební úřad výslovně vytýčení odepře. Vyrozumění o odepření může stavebník prostě ignorovati, a není ani zapotřebí, aby se domáhal v cestě instanční jeho změny, ježto rozhodnutí toto není schopným právní posici stavebníkova autoritativně určovati, resp. měniti, nýbrž je pouhým dokumentováním, že stavební úřad faktické opatření mu uložené provéstí odpírá.

Rozhodnutí nejvyššího správního soudu ze dne 30. června 1925, č. 12.893/25. dnk.

L I T E R Á R N Í   Z P R Á V Y.

Dr. Ant. T ů m a: **Právní základy sociální péče o mládež v republice československé.** V Praze 1925. Nákladem české zemské komise pro péči o mládež v Čechách. Str. 267. Cena 25 Kč.

Podle úvodních slov chtěl autor podati jednak učebnici pro Vyšší školu sociální péče, jednak poskytnouti veřejnosti pomůcku o otázkách právní úpravy péče o mládež v našem státě. Pojednav ve v š e o b e c n é části o obou předpokladech nároku na veřejnou sociální péči, totiž o příslušnosti státní a právu domovském, probírá v části z v l á š t n í veřejnou péči chudinskou, úpravu péče o mládež podle práva občanského a úpravu péče veřejnoprávní. Potom se zabývá péčí o matky a kojence, sociálními zařízeními pro péči o děti ve věku předškolním, ochranou mládeže školou odrostlé, veřejnou péčí o nápravu mládeže zanedbané, ochranou duševně nebo tělesně úchylných, péčí o zdraví mládeže, péčí o děti jako o válečné poškozené, sociálním pojištěním matek a dětí, péčí o nezaměstnané, péčí bytovou. Závěrečné kapitoly vyličují poměr sociální péče po zákonu povinné k péči dobrovolné, působnost ministerstva sociální péče i jiných ministerstev v oboru péče o mládež a mezinárodní součinnost v sociální péči o matky a děti. Autor neomezil se, jak patrně, na péči o mládež v užším smyslu, nýbrž pojal ve svoje dílo též ona odvětví sociální péče, která se mládeže jen nepřímo svými důsledky dotýkají (péče o nezaměstnané, péče bytová). Vynikajícího praktického významu dodává spisu ta okolnost, že pisatel nepodává pouze přehled platných právních ustanovení a připravovaných osnov, ale upozorňuje též na slabiny platného práva a navrhuje jeho reformu. Z nich nejvýznamnější je snad podnět, aby péče chudinská byla sňata s beder obcí, které jí nemohou vždy řádně vykonávati, a aby byla přikázána budoucím okresům resp. župám. Příslušnou by měla býti ona korporace, v jejímž obvodu osoba skutečně bydlí, nikoli kde má právo domovské, leč by doba potřebná k nabytí nároku na udělení práva domovského byla přiměřeně zkrácena. Zajímavé a vzhledem k potřebě unifikace zvláště poučné jest srovnání úpravy péče o mládež v zemích historických a na Slovensku. Na Slovensku má stát v oboru sociální péče o mládež daleko širší působnost. Péče o mládež byla tu oporou snah maďarisačnických. Pro reformu a unifikaci sociální péče o mládež v našem státě je dále významno, že autor nezpracoval otázku jen po stránce právní, ale zároveň naznačuje, jak se ta či ona ustanovení provádějí a jakými věcnými prostředky. Poněvadž pak sociální péče o mládež závisí do značné míry od věcných i osobních zařízení, která nutno pomalu budovati, poskytnou data obsažená v knize Tůmově i v tomto směru vodítko sociální politice. Praktickému právníku podává spis souhrn roztroušených předpisů v přehledné formě.